

No pieejamās informācijas Komisija secina, ka Īrijā esošās cūku audzēšanas iekārtas un putnu audzēšanas iekārtas joprojām darbojas bez IPNK atļaujām, un līdz ar to Komisija secina, ka Īrija nav izpildījusi šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīva 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 24, 8. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 11. aprīlī iesniedza Cour de cassation (Francija) — Peter Pinckney/KDG mediatech AG

(Lieta C-170/12)

(2012/C 174/29)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Peter Pinckney

Atbildētāja: KDG mediatech AG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (¹) 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja ar interneta vietnē tiešsaistē ievietotu saturu esot noticis autora mantisko tiesību aizskārumš,

— persona, kura savas tiesības uzskata par aizskartām, ir tiesīga ikvienas dalībvalsts, kuras teritorijā tiešsaistē ievietotais saturs ir vai bija pieejams, tiesās celt prasību sakarā ar atbildību, lai saņemtu atlīdzinājumu par to kaitējumu vien, kas nodarīts attiecīgo prasību izskatošās tiesas dalībvalsts teritorijā;

vai

— turklāt ir vajadzīgs, lai šis saturs būtu vai būtu bijis paredzēts šīs dalībvalsts teritorijā esošajai publikai, vai arī lai būtu uzskatāmi parādīts kāds cits piesaistes aspekts?

2) Vai uz 1. jautājumu atbildams tāpat, ja apgalvotais autora mantisko tiesību aizskārumš izriet nevis no dematerializēta satura ievietošanas tiešsaistē, bet gan, kā tas ir šajā gadījumā, no šo saturu reproducējoša materiālā nesēja piedāvāšanas tiešsaistē?

(¹) OV 2001, L 12, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 19. nod., 4. sēj., 42. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012. gada 1. februāra spriedumu lietā T-291/09 Carrols Corp./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Giulio Gambettola 2012. gada 11. aprīlī iesniedza Carrols Corp.

(Lieta C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Carrols Corp. (pārstāvis — I. Temiño Cenicerós, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Giulio Gambettola

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 1. februāra spriedumu lietā T-291/09;

— pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Eiropas Savienības tiesības, proti, Regulas Nr. 207/2009 (¹) 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu un judikatūru par tā interpretāciju.

Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot secinājusi, ka "saisītībā ar attiecīgo apzīmējumu identiskumu ir jānorāda, ka ar to nevar pierādīt personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību, nepas-tāvot citiem atbilstošiem pierādījumiem".

Tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumā lietā C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (Krājums, I-4893. lpp.) ir uzsvērts, ka "pieteikuma iesniedzēja ļaunprātības [ļaunticības] pastāvēšana [...] ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz šo lietu attiecināmos faktorus" (sprieduma 37. punkts). Tomēr Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, jo tā katru faktu esot izvērtējusi individuāli un atsevišķi, atsakoties no visaptverošas pieejas un nepamatoti radot lielāku pierādīšanas pienākumu prasītājam, tādējādi pārkāpjot tā tiesības uz tiesību efektīvu aizsardzību tiesā.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).